

[Bernhard Baunsgaard]

på, bortset fra at det skal give en masse penge til statskassen.

Lovforslaget bør kaldes ved sit rette navn: afgift på opsparing. Det er en afgift på opsparing, og den bygger på en realrenteformertning af den opsparede kapital. For at der ikke skal være tvivl om det, vil jeg gerne sige, at jeg tror, det er det rigtige sted, man sætter ind, når man taler om en realrenteafgift på opsparingsmidlernes afkast. Jeg har sagt det tidligere, og jeg har sagt på et tidspunkt, hvor man forsøgte alle andre udveje med hensyn til at komme til at beskatte, at det rigtige var en realrenteafgift.

Jeg håber på, at der bliver sådanne arbejdsvilkår, at det dog bliver muligt for os at se på de enkelte bestemmelser, for meget kan man sige om dem, men bestemt ikke, at alle de enkelte paragraffer er klart udformet. Jeg skal om et øjeblik citere et afsnit af fremsættelsestalen, så man kan se, at det ikke er tilfældigt, at jeg bemærker det. Jeg håber da, vi får sådanne arbejdsvilkår, at vi kan få rettet i det og være med til at vedtage det.

Så vil jeg sige lidt om formålet. Der har man tilsyneladende også haft to forskellige indgangsvinkler.

Det ene sted, i fremsættelsestalen, siges det, at afgiften er et led i inflationsbekæmpelsen; meget høje pensioner ville blive resultatet, hvis man ikke havde en realrenteafgift, pensioner, der ville være højere end de lønninger, der var basis for pensionsopsparingen.

Jeg er enig i, at dette må være formålet, men det er ikke det formål, man taler om i bemærkningerne til lovforslaget, for dér taler man om, at den nye skat er et led i bekæmpelsen af underskuddet på statsfinanserne. Det er en overordentlig farlig betragtning. Jeg tror ikke på, at den nuværende regering vil være letsindig med borgernes skatteindbetalinger, men jeg er ikke sikker på, alle kommende regeringer ikke vil være det. Begynder man at behandle denne afgift på opsparing som en almindelig skat og sætter den om i forbrug, vil den atter være inflationsskabende, det, som man netop burde undgå.

Med hensyn til den afgiftshøjde, man har valgt: man siger, man har valgt at lægge den sådan, at hvis realrenten er 3½ pct., så beskatter man det, der ligger ud over det, og man taler om, at hvis der er en negativ realforrentning, kan man modregne det i indtil 5

år, vil jeg gerne stille det meget klare spørgsmål til skatteministeren: har man sikret sig, at det bliver 3½ pct.? Eller må vi regne med, at det bliver 3½ pct. i nogle år, andre år bliver det mindre, sådan at man ikke kan opnå det, ministeren siger i sin fremsættelsestale, nemlig at der, når det er gennemført, er basis for en rimelig pensionsordning for folk, der skal konkurrere med offentlige pensioner?

Jeg har lovet at give et eksempel på, hvor indviklet det kan siges. Der står i fremsættelsestalen (Folketingstidende 1982-83, sp. 9038):

»Afgiften skal efter forslaget beregnes af årets løbende afkast.«

Det er klart. Så kommer det:

»Derfor skal afgiftssatsen være beregnet inden afgiftsårets begyndelse. . . .«

Så griber man sig jo til hovedet.

Og der fortsættes: » . . . og derfor skal den gennemsnitlige afkastprocent og prisudviklingen i perioder forud for afgiftsåret lægges til grund ved beregningen af afgiftssatsen« – på det løbende afkast i året!

Så er det vist gjort sådan, at der er ingen der rigtig kan følge med.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil blot sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg har svært ved at forestille mig, hvilken fremtidig regering der skulle finde belæg for at bruge den forbedring af statsfinanserne, der fremkommer på denne måde, til nye udgifter eller til skattereformer. For vi er enige om, at det desværre ikke kan lade sig gøre. Det er ikke den slags penge, man kan bruge på den måde, for de har ikke i de første mange år finanspolitisk strammende virkninger. Det er også det gode ved den form for beskatning i forhold til det nuværende statsunderskud.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes ikke, det kan siges bedre, end hr. Lykketoft sagde det. Jeg vil så føje til, at jeg ville ønske, den slags erklæringer havde, jeg havde nær sagt blivende værdi, sådan at man kunne stole på dem. Men vi behandler i dag et afgiftsforslag, hvorom tre partier har sagt, at det bliver over deres lig, den slags bliver